

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.114/3

van 4 juni 2019

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, en tot wijziging van diverse bepalingen van de bijlagen bij dit besluit’

Op 3 mei 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden, en tot wijziging van diverse bepalingen van de bijlagen bij dit besluit’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 21 mei 2019. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 4 juni 2019.

*

1. Rekening houdend met het ogenblik waarop dit advies gegeven wordt, vestigt de Raad van State de aandacht van de regering op het feit dat de verkiezingen van 26 mei 2019 tot gevolg hebben dat de regering sedert die datum en totdat een nieuwe regering is verkozen, niet over de volheid van haar bevoegdheid beschikt. Dit advies wordt evenwel gegeven zonder dat wordt nagegaan of dit ontwerp in die beperkte bevoegdheid kan worden ingepast, aangezien de afdeling Wetgeving geen kennis heeft van het geheel van de feitelijke gegevens die de regering in aanmerking kan nemen als ze te oordelen heeft of het vaststellen of het wijzigen van verordeningen noodzakelijk is.

2. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een aantal vereenvoudigingen en verduidelijkingen aan te brengen aan de recente regeling van het infrastructuurforfait voor aanbieders van niet-rechtstreeks toegankelijk zorg en ondersteuning aan personen met een handicap.

Daartoe worden verschillende wijzigingen aangebracht in het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 ‘tot regeling van het infrastructuurforfait binnen de persoonsvolgende financiering voor personen met een handicap, verstrekt door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden’. De wijzigingen betreffen onder meer:

- het verruimen van het toepassingsgebied tot personen met een handicap aan wie een budget voor niet rechtstreeks toegankelijke hulp is *toegewezen* (niet alleen personen aan wie een budget *ter beschikking is gesteld*) (artikel 1) en het aanbrengen van een technische wijziging die hieruit voortvloeit (artikel 7);
- het mogelijk maken dat ook geregistreerde ouderinitiatieven die een beroep doen op een vergunde zorgaanbieder, aanspraak kunnen maken op een infrastructuurforfait (artikel 2);
- een verduidelijking over de mogelijkheid om deelforfaits toe te kennen (artikel 3, 1°);
- het aanpassen van voorwaarden betreffende de oppervlakten waarvoor (deel)forfaits kunnen worden toegekend (artikelen 3, 2° tot 4°, en 4);

- het invoeren van bijkomende afwijkingsmogelijkheden inzake de bouwfysische normen, wat betreft de integrale toegankelijkheid en de gemeenschappelijke badkamer (artikelen 5 en 6);

Nagenoeg alle bepalingen van het te nemen besluit hebben uitwerking met ingang van 19 oktober 2018 (artikel 8).

RECHTSGROND

4. Het ontworpen besluit vindt rechtsgrond in artikel *7bis*, § 1, eerste en tweede lid, van het decreet van 23 februari 1994 ‘inzake de infrastructuur voor persoonsgebonden aangelegenheden’, dat in het eerste lid van de aanhef wordt vermeld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 8

5. Overeenkomstig artikel 8 van het ontwerp wordt aan nagenoeg alle bepalingen van het te nemen besluit terugwerkende kracht verleend tot 19 oktober 2018, dat is de datum van inwerkingtreding van het te wijzigen besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018.

Terugwerkende kracht van verordenende bepalingen is enkel aanvaardbaar ingeval voor de retroactiviteit een wettelijke machtiging bestaat, de retroactiviteit betrekking heeft op een regeling die met inachtneming van het gelijkheidsbeginsel voordelen toekent of in zoverre de retroactiviteit noodzakelijk is voor de goede werking van de diensten en erdoor, in beginsel, geen verkregen situaties worden aangetast.

In de nota aan de Vlaamse Regering wordt in dat verband opgemerkt dat “[d]e inwerkingtreding met terugwerkende kracht (...) van toepassing [wordt] verklaard op alle artikels die geen verstrenging van de gebouwnormen inhouden”.

De gemachtigde bevestigde dat alle bepalingen waaraan terugwerkende kracht wordt verleend, voordelig zijn voor de aanvrager. Hij voegde er nog aan toe dat nog geen aanvraagdossiers zijn goedgekeurd, maar dat wel verschillende aanvragen zijn ingediend, ook met betrekking tot voorzieningen waarvoor het toepassingsgebied van het besluit van de Vlaamse Regering van 22 juni 2018 bij het ontworpen besluit wordt verruimd.

Aangezien de terugwerkende kracht een voordeel toekent aan de voorzieningen, lijkt ze in beginsel aanvaardbaar. Er kan evenwel niet worden uitgesloten dat er voorzieningen zijn die geen aanvraag hebben ingediend omdat zij op grond van de geldende regelgeving ervan uitgingen dat ze niet voor het infrastructuurforfait in aanmerking kwamen. Het staat aan de stellers van het ontwerp te beoordelen of er dergelijke voorzieningen zijn en om desgevallend in een overgangsregeling te voorzien, zodat die voorzieningen de kans krijgen om alsnog een aanvraag in te dienen onder dezelfde voorwaarden als de voorzieningen die dat al hebben gedaan, zodat een gelijke behandeling van alle voorzieningen wordt gewaarborgd.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT